

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 128. Ludovicus XIII. in Franciæ Regem Rhemis inauguratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. cisci. His rationibus Condæus Prin-
 A C. 1610. ceps pernicioſa hæc eluſit conſilia; ſi
 enim Condæus Calvinianæ ſectæ & fa-
 ctioni nomen dediffet, non modo Reli-
 gio Catholica, ſed univerſum Franciæ
 Regnum, Rege adhuc infante, Prin-
 cipibus diſcordia inter ſe ſciſſis, Secta-
 riis indies numero & potentia creſcen-
 tibus, atque hæreticis in Reges Catho-
 licos innato odio accenſis eo certiore
 fuiſſet expoſitum exitio, quo periculo-
 ſius ab initio non rejectis etiam ejus-
 modi factioſis conſiliis, progreſſu tem-
 poris gravioreſ in Regno turbæ fuiſſent
 fuſcitatæ.

§. CXXVIII.

*Ludovicus XIII. in Franciæ Regem
 Rhemis inauguratus.*

Grammont.

p. 15. l. c.

Calmet Hiſt.

Univ. l. 151.

Rebus in Francia ita conſtitutis de Lu-
 dovico Henrici IV. Filio pro more
 Majorum in Regem ſolemni ritu inau-
 gurando agebatur. Hanc in rem in-
 eunte Menſe Octobri Regina Mater cum
 Filio ſuo, necnon Margaritha Valeſia
 Regina, aliique Regiæ ſtirpis Principes
 unacum Franciæ Paribus ac primaria
 utriuſque ſexus Nobilitate Rhemos con-
 tenderunt. Die igitur decima ſeptima
 ejuſdem Menſis ſex electi Duces, qui
 novo Regi præſto eſſent, & manuum
 ſocie-

societate pares, unde *Franciæ Pares* dicti, se exhiberent sustinendæ coronæ.

Sæc. XVII.
A. C. 1610.

His, aliisque Principibus, Joyosa Cardinali, & quinque Episcopis stipatus Rex Templum adiit, atque inter festivas populi acclamationes in Ecclesiæ foribus substitit: mox vero post peractas de more preces aperiuntur valvæ, introducitur Rex, atque Altari procumbens, Sacramentum, quod præfatus Cardinalis defuncti Rhemensis Archiepiscopi vices agens, tactis Evangeliiis a Rege exigebat, dicit, pollicitus, quod *posthac Ecclesiæ Catholicæ Protector, hæreticos ditone sua abigere, privilegia Ecclesiæ sarta tueri, legesque populis ex æquo dare velit.* Inde Calvinistis iracundia, & in tempus suum quæsitæ rebellio. Dicto hoc jurejurando Rex inter Cleri, Nobilium & populi preces ensẽ evaginatum, sibi que a Joyosa propinatum arripit, Deoque suum exercitum dicat: infertur hic ensis Altari, mox autem restituitur eidem pro tuenda Ecclesia, quod Primogeniti Ecclesiæ Filii munus est. Tum traditione annuli sese Rex cum subditis suis desponsat: dein sequitur more Majorum unctio, unctoque Regi Joyosa Cardinalis coronam Imperii Francici imponit, atque ad Solium deducit, ubi illum primo Cardinalis his verbis: *in*

Merc. secret. part.
13.

Sæc. XVII. *hoc folio confirmet te Deus* salutabat, mox **A. C. 1610.** secuto Procerum, totiusque populi applausu. Dein Rex in signum Gallicæ libertatis ex cavea inclusas aviculas dimisit, Sacroque solempni, deposito diademate assistens, Christi Domini Corpus, ejusque Sanguinem sub utraque specie suscepit, ac demum inclinata in vesperam die eadem comitantium pompa in Regiam reversus est, ubi lineo indulto, ac tunica ex Sacri chrismatis contactu sacrata exutus, altera die in Equitum Ordinem unacum Condæo Principe per Cardinalem adscribitur, hunc favorem Joyosa lubenter præfato Principi cedente. Postea Rex, ad Sancti Marculfi ædem deductus, explorato a Medicis morbo, ne quis rei Sacræ illudens strumam mentiretur, hac peste laborantes tangit. Demum exactis Sacris Lutetiam venit.

§. CXXIX.

Florimundi Puteani extremum supplicium.

*Gramond.
l. I. Hist.
Franc.*

Turbabatur nonnihil publica hæc ac communis lætitia Florimundi Nobilis Galli ambitione ac protervia. Hic enim gente Puteanus, ac Vattani Dynasta in Salinas hucusque incognitas aliquot abhinc annis infausta prosperitate